

POSTANOWIENIE

Dnia 26 czerwca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Owczarek

w sprawie z powództwa J. S.
przeciwko Skarbowi Państwa - Dyrektorowi Aresztu Śledczego w L.
o zadośćuczynienie i rentę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 26 czerwca 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 29 maja 2018 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,
- 2) przyznaje adwokatowi J. M., prowadzącemu Kancelarię Adwokacką w L. od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w [...] kwotę 1890,- (jeden tysiąc osiemset dziewięćdziesiąt) zł, powiększoną o należną stawkę podatku od towarów i usług tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu powodowi J. S. w postępowaniu kasacyjnym,
- 3) zasądza od J. S. na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej kwotę 1890,- (jeden tysiąc osiemset dziewięćdziesiąt) zł, tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Powód J. S. złożył skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 29 maja 2018 r., oddalającego jego apelację od wyroku Sądu Okręgowego w L. z dnia 27 kwietnia 2017 r., którym oddalono jego powództwo przeciwko Skarbowi Państwa reprezentowanemu przez Dyrektora Aresztu Śledczego w L. o zadośćuczynienie i rentę.

Sąd Najwyższy zważył:

Wniosek o przyjęcie niniejszej skargi do rozpoznania oparto na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., podnosząc, że oczywista zasadność skargi nastąpiła na skutek naruszenia art. 23 w zw. z art. 24 i art. 448 k.c. poprzez ich rażąco błędną wykładnię i niezastosowanie.

Zgodnie z utrwalonym orzecnictwem Sądu Najwyższego, dla skutecznego powołania w skardze przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. konieczne jest wykazanie przez skarżącego kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego mającej charakter oczywisty, widoczny *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 czerwca 2016 r., IV CSK 729/14 oraz z dnia 15 lipca 2015 r., IV CSK 17/15 - nie publ.). Skarżący powinien nie tylko przywołać konkretne przepisy prawa, którym - jego zdaniem - Sąd drugiej instancji uchybił, ale także przytoczyć odpowiednią jurydyczną argumentację odnoszącą się do oczywistości ich naruszenia (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 listopada 2013 r., I UK 214/13, nie publ.).

Zgodnie z uzasadnieniem zaskarżonego wyroku, powód nie zdołał wykazać dwóch przesłanek istotnych dla przyjęcia odpowiedzialności Skarbu Państwa, tj. faktu odbywania kary pozbawienia wolności w warunkach urągających jego godności (str. 23 uzasadnienia) oraz zamiaru poniżenia jego osoby za pomocą tego rodzaju warunków pobytu (str. 22 uzasadnienia). Rozumowanie Sądu odwoławczego w tym zakresie jest spójne i nie stoi w sprzeczności z podstawowymi zasadami logiki lub doświadczenia życiowego, zaś ustalenia faktyczne poczynione przez Sądy *meriti* nie mogą stać przedmiotem zarzutów

skargi kasacyjnej na mocy art. 398³ § 3 k.p.c.

Z tej przyczyny Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania, o kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu orzekł zaś na podstawie § 16 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 8 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu.

jw

[aw]